

Olika teman som förekommer i boken ”Individens väg till utveckling - tankar om verkligheten” , Bengt Carnö, Författares Bokmaskin 2010,

Denna bok handlar om hur en individ lär sig att leva i världen utifrån en kognitiv förmåga. Det är en komplex uppgift att bli en individ. Det sker en utveckling och inläring när individen interagerar med andra i situationer och aktiviteter för att fatta beslut och agera för sitt bästa.

Utgångspunkten är att det finns en verklighet där man lever. Situationer och händelser är konkreta och man möter problem, svårigheter och utmaningar. Det man kan göra som individ är att stärka sin förmåga att hantera dessa. Olika situationer ställer krav på individen och det finns mänskliga behov och rättigheter.

Att lära sig innebär att stärka sina förmågor som gör skillnaden, de finns på en utvecklingskurva eftersom de kan ändras. Det som händer är drivkraften för alla föreställningar. Händelser tolkas med mentala bilder som man skapat genom erfarenhet och genom att berätta hur man blev påverkad att tänka och känna i en situation. I vilken verklighet som man lever blir en viktig fråga. Någon yttersta mening finns inte, bara relativt ett sammanhang och effekter på individen och det dagliga livet.

Blir verkligheten bättre blir sina tankar bättre. En bra pedagogik visar hur svar kommer fram istället för att ge färdiga svar. Man övar att resonera om enkla vardagshändelser och att skapa sin tankemodell genom att kalibrera med andra. Vila och omväxling behövs för att bryta mönster - genom en vision om resultat man vill uppnå och att använda händelser för att nå dit.

Individen förståelse blir synlig genom individens handlingar. Förmågan att lära är det man för med sig till nästa tillfälle. Det nära livet med goda människor stärker hoppet och tilltron till den egna förmågan. Man använder nya händelser för att öva sig och skaffa ny kunskap. Individens väg till utveckling handlar om att bli en person som agerar, att veta vem man är och hur omgivningen är.

Individen har flera uppdrag och bakom kunskap finns bara enskilda exempel:

- att vårda sin kropp/hälsa eftersom dålig hälsa påverkar självbilden och tankar om sitt liv och framtid
- att använda sina förmågor i konkreta situationer. Individen äger sina förmågor som är basen för vad man vill och vad man gör, att stå på egen grund.
- att samverka med andra individer som jämnlisar där ingen vet bättre. Det finns inga hemligheter, endast att vara överens eller inte vara det. Det finns fakta, värderingar etc.
- att skapa berättelser och visioner om den gemensamma sfären. Verkligheten tillhör alla och ingen har monopol på sanningen. Det finns makthavare, ideologier, egenintressen.

Hur gör man för att lära sig? Man utgår från två kraftcentra, det ena är det egna jaget och det andra är miljön. Man fokuserar jaget på verkligheten och håller huvudet kallt. Man söker inte svar hos andra för att lära sig vissa ord/mönster utan att ha evidens. Den enda metoden är s.k vetenskaplig metod där man växlar mellan observation och teori.

Vad ska man lära sig om – jo, om det som finns i världen dvs människan, samhället, vetenskapen och skapelsen. För individen ger det egna jaget kontakt med det som finns. Hur man kan lära sig och om man kan lita på sina tankar blir en grundläggande fråga. Man kan tänka fel, göra felaktiga slutsatser och dagdrömma. Det vi vet och kan förändras med tiden. Sanning är det som fungerar och att man är överens.